

Arrest

**nr. 340 953 van 11 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché S. DE MULDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 26 februari 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 28 februari 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 mei 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 18 november 2024.

1.3. Op 28 mei 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Abgaal. U bent geboren in 2004 in de stad Mahaday, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Middle Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Uw vader was werkzaam als bouwvakker. Sinds 2019 is hij echter vermist. Na de verdwijning van uw vader begon uw moeder voor het huis sigaretten te verkopen. U heeft zes zussen en twee broers die allen jonger zijn.

In mei 2022 vroeg A.(...), een lid van Al-Shabaab, aan uw moeder om met u te mogen trouwen. Omdat uw moeder uw hulp nodig had, weigerde zij dit voorstel. Eind mei 2022, ongeveer een week na zijn eerste bezoek, vroeg A.(...) opnieuw uw hand. Weer werd dit voorstel door uw moeder geweigerd. Telkens maakte A.(...) duidelijk dat hij zou terugkeren en jullie problemen zouden krijgen indien uw moeder een huwelijk bleef weigeren. In juni 2022 kwam A.(...) samen met een andere man een derde keer naar uw huis. A.(...) vroeg aan uw moeder om u te geven. Uw moeder weigerde echter, waarop A.(...) u gedwongen trachtte mee te nemen. Bij de daaropvolgende schermutseling liep u een polsbreuk op. U en uw moeder waren aan het schreeuwen, waarna A.(...) en diens kompaan besloten te vluchten. Vervolgens bracht uw moeder u tot bij iemand die uw breuk op traditionele wijze heeft verzorgd. Diezelfde nacht nog keerden u en uw moeder terug naar huis. De daaropvolgende nacht werd u bij uw buurvrouw As.(...) ondergebracht. Tijdens uw verblijf bij As.(...) kwam A.(...) nog driemaal bij uw moeder informeren naar uw verblijfplaats. Na een verblijf van iets minder dan twee maanden werd u in augustus 2022 door uw moeder bij een smokkelaar in Mogadishu ondergebracht.

In september 2022 vertrok u uiteindelijk samen met de smokkelaar vanuit Somalië per vliegtuig naar Turkije. Met behulp van Somaliërs die u in Turkije ontmoette, kon u verder reizen naar Griekenland. In Griekenland diende u op 25 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. In juni 2023 werd uw verzoek door de Griekse autoriteiten ingewilligd. Na het ontvangen van uw verblijfsdocumenten diende u het opvangcentrum, waar u veel problemen kende, te verlaten. Enige tijd later besloot u Griekenland te verlaten. U reisde op 26 februari 2024 per vliegtuig naar België. U kwam diezelfde dag aan in België, alwaar u 28 februari 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden vervolgd door A.(...), een lid van Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw Grieks asiëldossier, blijkt dat u op 9 juni 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar.

Zoals hieronder zal worden toegelicht, maakt de analyse van de informatie verkregen van deze lidstaat het niet mogelijk om uw nieuw verzoek om internationale bescherming actueel als gegrond te beschouwen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Mahaday in het gelijknamige district gelegen in de provincie Middle Shabelle in Somalië.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 28 februari 2024 stelde u immers te zijn geboren op 1 december 2007 en minderjarig te zijn (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV)). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 december 2004. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 12 maart 2024 blijkt dat u de dag van het medisch onderzoek op 7 maart 2024 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook blijkt uit een vergelijking van de door u afgelegde verklaringen bij de Belgische en Griekse asielinstanties dat u in beide landen andere verklaringen heeft afgelegd wat betreft uw gezinssamenstelling. Waar u bij de DVZ en het CGVS beweert twee broers en zes zussen te hebben (Verklaring DVZ, punt 18; CGVS, p. 11), verklaarde u bij de Griekse asielinstanties daarentegen slechts vier broers en/of zussen te hebben (zie administratief dossier). Dat u de Europese asielinstanties tracht te misleiden wat betreft uw werkelijke familiale situatie in uw land van herkomst en er niet voor terugdeinst om leugenachtige verklaringen af te leggen, doet in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden regio van herkomst in ernstige mate wordt ondermijnd door uw beperkte verklaringen betreffende voorbije droogteperiodes. Gevraagd of u ooit periodes van droogte heeft meegemaakt, antwoordt u van niet. Gepolst of u ooit periodes heeft gekend waarin het zeer lang niet heeft geregend, stelt u zich dit niet te kunnen herinneren. Gevraagd of u ooit heeft gehoord over droogtes in Somalië, antwoordt u bevestigend. Vervolgens verklaart u nooit over data gehoord te hebben. Verder verklaart u vaagweg dat u mensen hoorde zeggen dat er een kind werd geboren tijdens de droogte (CGVS, p. 24). Gevraagd of er binnen uw gezin kinderen zijn geboren tijdens een droogte, antwoordt u van niet. Gevraagd of u ooit heeft gehoord over droogtes in Mahaday of in Somalië, stelt u daar niet veel over gehoord te hebben (CGVS, p. 25). U blijkt zodus geheel onwetend over voorbije droogteperiodes in Somalië. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio van herkomst. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van augustus 2016 tot en met april 2017 in uw regio, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Uit diezelfde bronnen blijkt bovendien dat er ten tijde van uw vertrek uit de stad Mahaday eveneens sprake was van een ernstige droogteperiode. Bovenvermelde droogtemonitor gebruikt namelijk de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van oktober 2021 tot en met juni 2022 en van oktober 2022 tot en met januari 2023 in uw regio van herkomst (zie administratief dossier). Uw verklaring dat u zich het niet kan herinneren, u op dat moment jong was en u er niemand hebt horen over praten zijn allesbehalve afdoende (CGVS, p. 25). Men zou van een levenslang inwoner van de stad Mahaday – wiens burens bovendien in de landbouw werkzaam waren (CGVS, p. 15) – mogen verwachten op de hoogte te zijn van de meest recente droogtes voor haar vertrek. Ondanks het gegeven dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals de kans werd geboden om alle droogtes die u heeft meegemaakt op te sommen, bleek u niet in staat enige droogteperiode op te werpen. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit de stad Mahaday, gelegen in de regio Middle Shabelle dan ook danig.

Ook dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die beweert opgegroeid te zijn in Mahaday, een stad in ruraal Somalië waar de inwoners volgens uw verklaringen onder meer als veehouders en landbouwers werkzaam zijn (CGVS, p. 6 en 21). De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven van veehouders en landbouwers. Hoewel u de Somalische seizoenen wel nog weet op te sommen en deze in een juiste volgorde te plaatsen, blijkt u niet in staat beide regenseizoenen op te sommen. U weet wel nog dat deyr een regenseizoen betreft, het tijdens hagaa een beetje regent en het tijdens het jilaal-seizoen droog is. Gevraagd naar het weer tijdens het gu-seizoen, verklaart u vaagweg dat het weer 'normaal' is (CGVS, p. 15). U om verduidelijking gevraagd, zegt u dat er geen verschil is tussen het weer in jilaal en het weer in het gu-seizoen. Verder stelt u dat het tijdens gu een beetje warmer is dan tijdens het jilaal-seizoen, maar er verder geen verschil is (CGVS, p. 16). U later gevraagd in welke seizoenen men regen verwacht, werpt u het deyr-seizoen op. Gevraagd of men nog in andere seizoenen regen verwacht, antwoordt u van niet (CGVS, p. 24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat zowel het gu- als het deyr-seizoen regenseizoenen zijn, waarbij het gu-seizoen normaliter de zwaarste regenval kent (zie administratief dossier). Dat u niet in staat blijkt het (voornaamste) regenseizoen gu van het droge jilaal-seizoen te onderscheiden, is weinig aannemelijk. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als jongere die opgroeide in een stad in

ruraal Somalië beter op de hoogte bent van de karakteristieken van de Somalische seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst.

Voorts stelt het CGVS vast dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw regio van herkomst ondermaats is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). Zo blijkt u niet op de hoogte te zijn van de nationaliteit van de buitenlandse soldaten in uw regio. U weet wel aan te geven dat er soldaten van AMISOM in Mahaday aanwezig zijn. Gepolst naar deze AMISOMtroepen, stelt u dat dit buitenlandse soldaten zijn, maar u verder niets over hen weet (CGVS, p. 19). U hoorde de mensen ook zeggen dat dit Afrikaanse soldaten zijn (CGVS, p. 20). Gevraagd naar de nationaliteit van deze soldaten, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 19 en 20). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS hebben de aanwezige AMISOM-troepen in Mahaday de Burundese nationaliteit (zie administratief dossier). Men zou redelijkerwijze mogen verwachten dat u over enige kennis beschikt aangaande de nationaliteit van de aanwezige (AMISOM-)troepen in uw regio van herkomst. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw herkomst verder aan.

Ook zijn uw verklaringen over voorbije incidenten in Mahaday onvoldoende. Gevraagd of u zich incidenten of conflicten in Mahaday tussen de overheid en Al-Shabaab of een andere groepering herinnert, antwoordt u van niet. Gevraagd naar gevechten, stelt u dat leden van Al-Shabaab enkel handgranaten gooien naar het politiekantoor waar de militairen van de overheid en van AMISOM verblijven, maar u zich geen rechtstreekse gevechten herinnert (CGVS, p. 19). Gevraagd of u ooit heeft gehoord over gevechten tussen AMISOM en Al-Shabaab, antwoordt u weerom van niet. Gevraagd of leden van Al-Shabaab ooit leden van AMISOM hebben gedood, stelt u vaagweg dat u heeft gehoord dat er iets werd gegooid en er slachtoffers vielen bij de overheid. Vervolgens zegt u dat de overheid en AMISOM samen gestationeerd zijn (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in en rondom Mahaday wel degelijk rechtstreekse gevechten hebben plaatsgevonden tussen Al-Shabaab enerzijds, en de Somalische overheid en AMISOM anderzijds. Zo deden er zich in het verleden verschillende incidenten voor nabij de brug in Mahaday (zie administratief dossier). Gepolst naar deze brug, zegt u dat het een gewone brug is waar kinderen spelen. Gevraagd of daar ooit incidenten hebben plaatsgehad, zegt u hierover niet te hebben gehoord. Gevraagd of daar bepaalde troepen of dergelijke aanwezig zijn, zegt u eveneens van niet (CGVS, p. 23). Uw verklaringen ondergraven finaal de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Mahaday, gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mahaday heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben

verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (d.d. 18.11.2024) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 4). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgedragen verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 21 en 25). Er werd tot slot beklemtoond dat het uitermate belangrijk is dat u het CGVS een duidelijk zicht geeft op waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven (CGVS, p. 25).

U werd gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS tweemaal geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels rijzen bij uw herkomst uit Mahaday en u het CGVS bijgevolg geen zicht geeft op uw werkelijke regio van herkomst. U werd telkenmale gevraagd of u bij uw verklaring blijft uit Mahaday afkomstig te zijn, waarop u telkens bleef volhouden uit Mahaday afkomstig te zijn (CGVS, p. 21 en 25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij haar herkomst wel degelijk aannemelijk maakt. Verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal met geen woord rept over haar vluchtrelaas.

Verzoekster meent dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus gelet op de complexe, problematische en ernstige veiligheidssituatie in Somalië.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.2.2. Op 21 oktober 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*" van 17 mei 2023;
- COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie*" van 25 maart 2025 (*update*);
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- EUAA "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- EUAA "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een

inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeksters algemene geloofwaardigheid wordt aangetast doordat:

(a) verzoekster ten onrechte beweert minderjarig te zijn;

(b) verzoekster incoherente verklaringen aflegt voor de Griekse en Belgische asielinstanties met betrekking tot haar familiaal netwerk in haar land van herkomst;

(ii) verzoekster biedt, in weerwil van de op haar rustende medewerkingsplicht, geen zicht op haar werkelijke herkomst aangezien zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle en dit omdat:

(a) verzoekster beperkte verklaringen aflegt betreffende de voorbije droogteperiodes in haar beweerde regio van herkomst, terwijl zij verklaart levenslang inwoner te zijn geweest van Mahaday, waarbij haar burens landbouwers waren;

(b) verzoeksters kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die beweert te zijn opgegroeid in het rurale Mahaday waarvan de inwoners volgens haar verklaringen onder meer als veehouders en landbouwers werkzaam zijn;

(c) verzoeksters kennis over de politieke situatie en incidenten in haar regio van herkomst ondermaats zijn voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht;

(d) verzoeksters verklaringen over de voorbije incidenten in Mahaday ontoereikend zijn;

(iii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit de stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle, kan evenmin geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is;

(iv) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat er in geen enkele regio in Somalië sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, doch dat – afhankelijk van de regio – een reëel risico op ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld

kan worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden; er moet evenwel worden vastgesteld dat verzoekster niet de waarheid heeft verteld over haar verblijfplaats(en) voor haar komst naar België, zodat de commissaris-generaal op dit punt in het ongewisse verkeert.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Voorafgaande opmerking

Verzoekster merkt tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS op dat zij in Griekenland meerdere problemen kende en daar niet kon wonen (administratief dossier, CGVS, p. 31).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 9 juni 2023 als vluchteling werd erkend in Griekenland (administratief dossier, map 'Landeninformatie', Grieks dossier).

De Raad merkt op dat het Hof van Justitie zich bij arrest van 18 juni 2024 heeft uitgesproken in de zaak C-753/22, QY t. Duitsland. Uit dit arrest blijkt dat wanneer een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie een nieuwe aanvraag voor internationale bescherming indient bij de autoriteiten van een andere lidstaat en wanneer er hierover géén niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen kan worden, deze autoriteiten verplicht zijn om de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, evenals om hun standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om deze lidstaat te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal als volgt heeft geoordeeld:

“Uit uw verklaringen en uit uw Grieks asiëldossier, blijkt dat u op 9 juni 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.”

Er moet aldus worden vastgesteld dat de commissaris-generaal ervoor heeft geopteerd om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, zodat de commissaris-generaal luidens overweging 74 van voormeld arrest verplicht is om huidig verzoek individueel, volledig en actueel te onderzoeken.

Wat betreft de toekenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland, blijkt uit voormeld arrest van het Hof van Justitie dat deze omstandigheid de commissaris-generaal niet verplicht om automatisch over te gaan tot de erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekster. Het Hof van Justitie heeft echter wel duidelijk gesteld dat: *“de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend”, dat het “aan de eerste van deze autoriteiten [staat] om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid” en dat “die autoriteit [d.i. de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen] ten volle rekening [moet] houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen”.*

Bijgevolg belet het bestaan de internationale bescherming van een verzoeker in Griekenland, hoewel daarmee rekening moet worden gehouden bij de algemene beoordeling van de factoren en elementen waarover het CGVS beschikt, niet om te concluderen dat de verzoeker in kwestie geen internationale bescherming nodig heeft na een nieuw, volledig, individueel en geactualiseerd onderzoek. In casu heeft de

commissaris-generaal bij haar beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster rekening gehouden met het feit dat zij reeds internationale bescherming van Griekenland heeft verkregen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat het CGVS op 9 januari 2025 heeft verzocht het volledige Griekse asiendossier over te maken aan het CGVS en het CGVS heeft op 22 januari 2025 een antwoord ontvangen (administratief dossier, map 'Landeninformatie', Grieks dossier).

De commissaris-generaal heeft echter na een nieuw, individueel, volledig en geactualiseerd onderzoek van alle feiten en elementen vastgesteld dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hieruit volgt dat de commissaris-generaal de aangehaalde rechtspraak heeft nageleefd door enerzijds een nieuw, volledig en geactualiseerd individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster te verrichten, door de Griekse instanties te verzoeken om "*alle informatie die heeft geleid tot de toekenning van internationale bescherming*" aan verzoekster, en door de verschillende verklaringen van verzoekster en de ter ondersteuning van dit verzoek overgelegde documenten naar behoren te onderzoeken.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster verklaart bij een terugkeer naar Somalië te vrezen te worden vervolgd door A., een lid van Al-Shabaab dat tot driemaal toe aandrong op een huwelijk met verzoekster, maar wat werd geweigerd door de moeder van verzoekster.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.3. Er wordt vooreerst op gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoekster, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU 'verplichtingen van verzoeker', houdt in dat zij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van haar verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoekster dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer verzoeksters verklaringen en alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoekster, wier Somalische nationaliteit niet in twijfel wordt getrokken en die verklaart haar hele leven in de Somalische stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle te hebben verbleven, mag worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar identiteit, levensomstandigheden en verblijfplaats, zodat er een duidelijk zicht is op haar reële herkomst en reële (verblijfs)situatie vóór haar komst naar België en haar familiaal netwerk.

In de bestreden beslissing legt de commissaris-generaal terecht de nadruk op het belang van de identiteit, de daadwerkelijke verblijfplaats vóór het vertrek uit het herkomstland en de werkelijke familiale situatie in het land van herkomst. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar leeftijd, haar familiaal netwerk en haar verblijfplaats in Somalië, waarbij geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit de Somalische stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 12 maart 2024 blijkt

immers dat verzoekster op datum van 7 maart 2024 ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift opmerkt dat zij de leeftijd heeft meegedeeld die zij van haar ouders heeft meegekregen en zij niet gepoogd heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden, slaagt zij er niet in te overtuigen. Uit het voormelde leeftijdsonderzoek blijkt immers dat verzoekster drie jaar ouder is dan zij aanvankelijk verklaarde, hetgeen een discrepantie betreft die niet verschoond kan worden door haar bewering dat haar ouders een leeftijd hebben meegegeven. Dat verzoekster leugenachtige verklaringen aflegde over haar leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt een smet op de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Daarnaast stipt de commissaris-generaal pertinent aan dat verzoekster uiteenlopende verklaringen aflegt voor de Belgische en de Griekse asielinstanties met betrekking tot haar gezinssamenstelling. Waar verzoekster voor de Belgische asielinstanties immers verklaart dat zij twee broers en zes zussen heeft (administratief dossier, 'verklaring' DVZ, vraag 18; CGVS, p. 11), gaf zij voor de Griekse asielinstanties nochtans te kennen dat zij slechts vier broers en/of zussen had (administratief dossier, map 'Landeninformatie', Grieks dossier).

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat er bij de registratie in Griekenland wat haar broers en zussen betreft heel wat is misgelopen en dat zij nooit de kans heeft gekregen om dit recht te zetten tot aan haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De Raad merkt op dat dit een blote post-factum bewering betreft, die geen steun vindt in het administratief dossier. Bovendien kan niet worden ingezien waarom er foutieve gegevens zouden zijn neergeschreven in het kader van verzoeksters Grieks asielsdossier, dat zeer gedetailleerde omschrijvingen bevat. Dat verzoekster geen eenduidig zicht biedt op haar familiaal netwerk in haar land van herkomst, vormt een negatieve indicatie voor haar algemene geloofwaardigheid.

Verder stelt de commissaris-generaal terecht dat verzoekster zo goed als elke kennis ontbeert over de voorbije droogteperiodes in haar beweerde regio van herkomst, dat haar kennis van de Somalische seizoenen ontoereikend is, dat haar verklaringen over de politieke situatie en incidenten in haar beweerde herkomstregio ondermaats zijn en dat zij niet slaagt te overtuigen omtrent haar kennis over voorbije incidenten in Mahaday.

Verzoekster benadrukt in voorliggend verzoekschrift dat zij bijzonder jong was bij heel wat gebeurtenissen, zoals droogtes en overstromingen en dat zij zich hiervan niet veel herinnert. Verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik rekening heeft gehouden met haar profiel als jonge vrouw die voornamelijk voor haar jongere broers en zussen moest zorgen nadat haar vader hun gezin verliet. Daarnaast onderstreept verzoekster dat zij zelf nooit in aanraking kwam met zaai- en oogsttijden, zodat van haar in dit verband geen exacte verklaringen kunnen worden verwacht.

De Raad merkt op dat ook van personen met een jeugdige leeftijd, zelfs zo zij hebben ingestaan voor de zorg van jongere broers en zussen, mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoekster, die minstens zeventien jaar was bij haar vertrek uit Somalië, is immers reeds tot de jaren des onderscheids gekomen. Daarenboven merkt de commissaris-generaal pertinent op dat van verzoekster die beweert afkomstig te zijn uit een ruraal gebied in Somalië, waar veehouders en landbouwers werkzaam zouden zijn – zo ook haar burens – (administratief dossier, CGVS, p. 6 en 21), redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij elementen zoals droogteperiodes en seizoenen op een doorleefde manier kan uiteenzetten, quod non.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst op elementen die zij volgens haar wel correct en volledig heeft uiteengezet, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoekster een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en lacuneuze karakter van verzoeksters kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoeksters kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die zij wel op een correcte wijze weergaf.

2.3.5.4. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst uit de stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle, kan evenmin geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee is verbonden. Door in het verzoekschrift te hernemen dat een lid van Al-Shabaab met haar wenste te huwen, slaagt verzoekster er niet in afbreuk te doen aan de concrete en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en die op omstandige wijze worden toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.5.5. Ter terechtzitting pleit verzoeksters advocaat nog dat verzoekster een vrees voor vervolging, meer bepaald (her)besnijdenis loopt bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, en dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar vluchtrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de verzoeker om internationale bescherming aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Daarnaast dient opgemerkt dat het de partijen verboden is om op de zitting of in een niet voorzien proceduregeschrift enig nieuw middel aan de Raad voor te leggen. Dit vloeit voort uit het schriftelijke karakter van de procedure voor de Raad (zie artikelen 39/69, § 1, tweede lid, 4° en 39/60 van de Vreemdelingenwet) en uit het gegeven dat de uitoefening van de bevoegdheid van de Raad uitsluitend geschiedt op basis van het rechtsplegingsdossier (zie wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2479/001, 95). Dit verbod belet niet dat de partijen op de zitting mondeling kunnen antwoorden op de argumenten die voor de eerste keer in de laatste proceduregeschriften zijn aangevoerd en evenmin dat zij argumenten of excepties aanvoeren over de ontvankelijkheid van de rechtsvordering of op de zitting nieuwe gegevens aanvoeren in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet.

De voormelde, ter terechtzitting aangevoerde vrees voor vervolging, betreft in essentie een nieuwe vervolgingsgrond die volledig los staat van de elementen van haar verzoek om internationale bescherming die werden aangebracht voor en beoordeeld door het CGVS. Verzoekster maakt niet aannemelijk waarom zij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Evenmin kunnen deze worden aanzien als een argumentatie ter adstructie van haar kritiek op de bestreden beslissing zoals verwoord in het verzoekschrift of als antwoord op de argumenten van de commissaris-generaal.

De door verzoekster ter terechtzitting aangebrachte vrees voor vervolging voor (her)besnijdenis kan aldus niet worden aanzien als een 'nieuw element' in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Het ter terechtzitting aanbrengen, zonder dienstige verklaring, van totaal nieuwe gegevens die niet als 'nieuw element' kunnen worden beschouwd, die in wezen een nieuwe grond voor vervolging betreffen en die – door toedoen van verzoekster – aldus niet door het CGVS konden worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming, is niet aanvaardbaar. Dit zou er immers toe kunnen leiden dat de Raad bij gebrek aan onderzoeksbevoegdheid telkenmale verplicht zou zijn om de bestreden beslissing te vernietigen wanneer een verzoeker om internationale bescherming een nieuwe vrees en een nieuwe vervolgingsgrond aanbrengt in het kader van diens beroepsprocedure. Bovendien schendt verzoekster met haar handelwijze de rechten van verdediging in hoofde van de commissaris-generaal.

Gelet op het voorgaande wordt het betoog van verzoekster(s) advocaat) overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd voor zover deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde vrees voor vervolging omwille van (her)besnijdenis.

In zoverre verzoekster zou trachten te laten uitschijnen dat zij op basis van haar verklaringen ter terechtzitting omtrent VGV in aanmerking zou komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat dit alles in het kader van de beoordeling van onderhavige procedure internationale bescherming niet kan leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Zo verzoekster de voormelde vrees en verklaringen aan het oordeel van de Belgische asielinstanties wenst te onderwerpen, dient zij daartoe gebruik te maken van de geëigende weg, met name het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming. Ten overvloede wordt herhaald dat verzoekster geen enkel stuk heeft neergelegd ter staving van haar verzoek om internationale bescherming.

3.3.5.6. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster niet langer kan steunen op de elementen aan de basis

van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd.

2.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster haar beweerde herkomst uit de stad Mahaday in het district Mahaday in de Somalische provincie Middle Shabelle niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET